

maal overhovedet er rejst under vore Forhandlinger, vil det ogsaa være klart for ærede Medlemmer af andre Partier, at det er en Fremgangsmaade, der ikke bør anvendes i Danmarks politiske Liv.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen vendte sig mod de Forslag, der under denne Sags Behandling har været stillet fra vor Side, og han tog paa dem med meget stor Overlegenhed; det var naturligvis det sletteste Forslag, der overhovedet kunde foreligge, som Udviklingen vilde springe over, som ikke vilde komme igen o. s. v. Det ærede Medlem optræder her i den Spaamandsrolle, som han i øvrigt saa ivrigt advarer imod. Maa jeg med Hensyn til disse Forslags Karakter sige dette, at det er jo muligt, at Forholdene kan ligge saaledes, at vi ved en anden Lejlighed kan mene, at de paa det ene eller det andet Punkt kan begrænses. Men Karakteren af Forslagene er efter min Mening af en saadan Art, at det ikke vil forbygge mig, om det ærede Medlem efter kommende Valg kommer til at staa overfor disse Forslag og se dem i Besiddelse af en Livkraft, der meget overgaar, hvad det ærede Medlem i saa Henseende venter. Saaledes som Forslagene i Øjeblikket foreligger, er de efter vor Mening afpasset efter de Erfaringer, Danmark har gjort i Krigens Dage. Vi har vurderet efter det Indtryk, som Tidsbegivenhederne gav os, efter Erfaringen om, hvad vi havde Brug for i Krigsperioden, det, der behøvedes til det almindelige Vagthold. Vi har vurderet, hvad der havde været Brug for af Foranstaltninger, hvis vi ikke havde haft Københavns Befæstning og den dertil knyttede Ordning. Ud derfra er, som tidligere udførligt paavist, vort Forslag formet. Det ærede Medlem, der ynder Ordet Camouflage og har benyttet det Gang paa Gang under disse politiske Forhandlinger, siger, at vort Forslag er Camouflageforslag. Dette er saa langt fra Virkeligheden som overhovedet muligt. Vort Forslag er et Forslag, der angiver en ganske bestemt Opgave, en meget begrænset Opgave, og vi siger, at til Løsningen af denne Opgave passer de Midler, vi her foreslaar. Vi giver ikke vort Forslag ud for at være et Forslag, der bringer en militær Ordning, paa hvilken der kan bygges et Forsvar for Danmark, paa hvilken der kan føres et henholdende Forsvar, tages det første Stød, føres en Kamp, der kan faa blivende Betydning for Land og Stilling. Disse Paastande fremsættes fra Tilhængere af Regeringsforslaget om deres For-

slag. Det er den Maade, hvorpaa de fremlægges for os, og det til Trods for, at disse Forslag efter hele deres Karakter og Indhold er af saadan Art, at der slet ikke ved Hjælp af dem kan føres en Kamp af nogen virkelig Betydning, føres et Forsvar, bygges et Værn op. Der er efter hele den Ordning, som har vundet Tilslutning fra et Flertals Side i Gaar, ikke Mulighed for at skabe et virkeligt Værn for Danmark. Og under alle de Forhandlinger, vi har ført, har heller ingen af de ærede Ordførere for disse Forslag gjort blot det ringeste Forsøg paa at føre et Bevis for, at den Ordning, der her er Tale om, kan bruges paa en saadan Maade, at det kan faa Betydning som Led i en Kamp, hvor Danmark hævder sig. Ethvert saadant Forsøg var ligesom paa Forhaand opgivet. Man har ikke kunnet givet nogen som helst Forestilling om, hvad det var, der til syvende og sidst skulde udrettes med denne Ordning. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen kom paa en vis Maade ind paa Spørgsmaalet, dog ikke saaledes at han prøvede at føre Bevis for, at der virkelig kunde udrettes noget militært, men han sagde: Vi kan tage et ærefuldt Nederlag, og han sagde saa: Hvad har ikke Dybbøl og Begivenhederne der betydet for Genforeningen i 1920 mellem det danske Sønderjylland og det øvrige Danmark? Jeg svarer dertil, at jeg føler mig overbevist om, at Begivenhederne ved Dybbøl har ikke været afgørende for, at Sønderjylland i 1920 blev genforenet med Danmark. Hvis man vilde paastaa dette, da maatte man sige: hvis Kampen ved Dybbøl ikke havde fundet Sted, da vilde de danske Sønderjyder ikke have kunnet opretholde deres danske Sindelag det halve Aarhundrede igennem. Men jeg tror at turde sige, ja jeg føler mig overbevist om, at alle sønderjydske Repræsentanter, der her er til Stede som Repræsentanter for den danske Befolkning, vil erkende dette, at det danske Sindelag, der levede og bevarede, var ikke afhængigt af de krigerske Begivenheder i 1864, det knækkedes ikke ved Dannevirke og ved Als, og det opretholdtes ikke ved Dybbøl, det hvilede paa Befolkningens dybe og inderlige Tilslutning til det samlede danske Folk, som ikke var afhængig af, om Krigslykken gik paa den ene eller den anden Maade, om vi i haabløs Kamp kæmpede noget længere eller noget kortere.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel vendte sig jo med forskellige Betragtninger til mig.